

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE GALATENI

Capitolul 1

1 Pavel, apostol nu dela oameni, nici*
printr'un om, ci prin* Isus Hristos, și prin
Dumnezeu Tatăl, care* L-a înviat din morți,
2 și toți frații cari* sînt împreună cu mine,
către Bisericile* Galatiei:
3 Har* și pace vouă dela Dumnezeu Tatăl, și
dela Domnul nostru Isus Hristos!
4 El* S'a dat pe Sine însuș pentru păcatele
noastre, ca să ne smulgă din acest* veac rău,
după voia Dumnezeului nostru și Tatăl.
5 A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.
6 Mă mir că treceți așa de repede dela Cel ce
v'a chemat prin harul lui Hristos, la o altă
Evanghelie*.
7 Nu doar că* este o altă Evanghelie; dar sînt
unii oameni cari* vă tulbură, și voiesc să
răstoarne Evanghelia lui Hristos.
8 Dar chiar dacă noi* înșine sau un înger din
cer ar veni să vă propovăduiască o
Evanghelie, deosebită de aceea pe care v'am
propovăduit-o noi, să fie anatema!
9 Cum am mai spus, o spun și acum: dacă vă
propovăduiește cineva o Evanghelie,
deosebită* de aceea pe care ați primit-o, să
fie anatema!
10 Caut* eu oare*, în clipa aceasta, să capăt
bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui
Dumnezeu? Sau caut* să plac oamenilor?
Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n'aș fi
robul lui Hristos.
11 Fraților*, vă mărturisesc că Evanghelia
propovăduită de mine, nu este de obîrșie
omenească;
12 pentrucă, n'am primit-o, nici* n'am
învățat-o dela vreun om, ci prin*
descoperirea lui Isus Hristos.
13 Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea
de altădată, în religiunea Iudeilor. Cum,
adică, prigoneam peste* măsură de mult

Biserica lui Dumnezeu, și făceam prăpăd* în
ea;
14 și cum eram mai înaintat în religiunea
Iudeilor de cît mulți din neamul meu, de o
vîrstă cu mine. Eram însuflețit de o rîvnă*
nespus de mare pentru datinile strămoșești*.
15 Dar cînd Dumnezeu – care* m'a pus
deoparte din pîntecele maicii mele, și m'a
chemat prin harul Său, – a găsit cu cale
16 să* descopere în mine pe Fiul Său, ca să-
L vestesc* între Neamuri, îndată, n'am
întrebat pe niciun om*,
17 nici nu m'am suit la Ierusalim la cei ce au
fost apostoli înainte de mine, ci m'am dus în
Arabia. Apoi m'am întors din nou la
Damasc.
18 După trei ani, m'am suit* la Ierusalim să
fac cunoștință cu Chifa, și am rămas la el
cincisprezece zile.
19 Dar n'am văzut pe* niciunul altul dintre
apostoli, decît pe* Iacov, fratele Domnului.
20 În cele ce vă scriu, iată*, înaintea lui
Dumnezeu, nu mint.
21 După aceea* m'am dus în ținuturile Siriei
și Ciliciei.
22 Și eram încă necunoscut la față
Bisericilor* lui Hristos*, cari sînt în Iudea.
23 Ele auzeau doar spunîndu-se: „Cel ce ne
prigonea odinioară, acum propovăduiește
credința, pe care căuta s'o nimicească
odinioară.“
24 Și slăveau pe Dumnezeu din pricina mea.

Capitolul 2

1 După patrusprezece ani, m'am* suit din nou la Ierusalim împreună cu Barnaba; și am luat cu mine și pe Tit.

2 M'am suit, în urma unei descoperiri, și le-am* arătat Evanghelia, pe care o propovăduiesc eu între Neamuri, în deosebi celor mai cu vază, ca nu cumva să alerg* sau să fi alergat în zădar.

3 Nici chiar Tit, care era cu mine, măcar că era Grec, n'a fost silit să se taie împrejur,

4 din pricina fraților* mincinoși, furișați și strecurați printre noi, ca să pîndească slobozenia*, pe care o avem în Hristos Isus, cu gând să* ne aducă la robie;

5 noi nu ne-am supus și nu ne-am potrivit lor nicio clipă măcar, pentruca adevărul* Evangheliei să rămîna cu voi.

6 Cei* ce sînt socotiți ca fiind ceva – orice ar fi fost ei, nu-mi pasă: Dumnezeu* nu caută la fața oamenilor – aceștia, zic, ei cei cu vază nu* mi-au adaus nimic.

7 Ba dimpotrivă, cînd au văzut* că mie îmi* fusese încredințată Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, după cum lui Petru îi fusese încredințată Evanghelia pentru cei tăiați împrejur, –

8 căci Cel ce făcuse din Petru apostolul celor tăiați împrejur, făcuse* și din mine apostolul Neamurilor* –

9 și cînd au cunoscut harul*, care-mi fusese dat, Iacov, Chifa și Ioan, cari sînt priviți ca stîlpi*, mi-au dat mie și lui Barnaba, mîna dreaptă de însoțire, ca să mergem să propovăduim: noi la Neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur.

10 Ne-au spus numai să ne aducem aminte de cei săraci, și chiar așa* am și căutat să fac.

11 Dar* cînd a venit Chifa în Antiohia, i-am stătut împotriva în față, căci era de osîndit.

12 În adevăr, înainte de venirea unora dela Iacov, el* mîncea împreună cu Neamurile; dar cînd au venit ei, s'a ferit și a stat

deoparte, de teama celor tăiați împrejur.

13 Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți Iudei, așa că pînă și Barnaba a fost prins în lațul fățarniciei lor.

14 Cînd i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul* Evangheliei, am spus lui Chifa în fața* tuturor: „Dacă* tu, care ești Iudeu, trăiești ca Neamurile, și nu ca Iudeii, cum silești pe Neamuri să trăiască în felul Iudeilor?”

15 Noi* sîntem Iudei din fire, iar nu păcătoși* dintre Neamuri.

16 Totuș, fiindcă știm* că omul nu este socotit neprihănit, prin faptele Legii, ci* numai prin credința în Isus Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin* faptele Legii; pentrucă nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii.

17 Dar dacă, în timp ce căutăm să fim socotiți neprihăniți în Hristos, și noi înșine am fi găsiți ca păcătoși*, este oare Hristos un slujitor al păcatului? Nicidecum!

18 Căci, dacă zidesc iarăș lucrurile, pe cari le-am stricat, mă arăt ca un călcător de lege.

19 Căci eu, prin* Lege, am* murit față de Lege, ca să trăiesc* pentru Dumnezeu.

20 Am fost răstignit* împreună cu Hristos, și trăiesc ... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc* în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m'a iubit* și S'a dat pe Sine însuș pentru mine.

21 Nu vreau să fac zădarnic harul lui Dumnezeu; căci dacă* neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos.

Capitolul 3

1 O, Galateni nechibzuiți! Cine* v'a fermecat*, pe voi, înaintea ochilor căroră a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit?

2 Iată numai ce voiesc să știu dela voi: prin faptele Legii ați primit voi Duhul*, ori* prin auzirea credinței?

3 Sînteți așa de nechibzuiți? După ce ați început* prin Duhul, vreți acum să sfîrșiți prin firea pămîntească*?

4 În zădar* ați suferit voi atît de mult? Dacă, în adevăr, e în zădar!

5 Cel ce* vă dă Duhul și face minuni printre voi, le face oare prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?

6 Tot așa și „Avraam* a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire.“

7 Înțelegeți și voi dar, că fii ai lui Avraam sînt cei* ce au credință.

8 Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea* că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvîntate în* tine.“

9 Așa că cei ce se bizuiesc pe credință, sînt binecuvîntați împreună cu Avraam cel credincios.

10 Căci toți cei ce se bizuiesc pe faptele Legii, sînt supt blestem; pentrucă este scris: „Blestemat* este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.“

11 Și că* nimeni nu este socotit neprhănit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci „cel* neprhănit prin credință va trăi.“

12 Însă* Legea nu se întemeiază pe credință; ci ea zice: „Cine* va face aceste lucruri, va trăi prin ele“.

13 Hristos* ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcîndu-Se blestem pentru noi, – fiindcă este scris: „Blestemat* e oricine este

atîrnat pe lemn“ –

14 pentruca* binecuvîntarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul* făgăduit.

15 Fraților, (vorbesc în felul oamenilor), un testament*, chiar al unui om, odată întărit, totuș nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva.

16 Acum, făgăduințele au fost făcute „lui* Avraam și seminței lui“. Nu zice: „Și semințelor“ (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale“, adică Hristos*.

17 Iată ce vreau să zic: un testament, pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat*, așa ca făgăduința să fie nimicită, de Legea venită* după patru sute trei zeci de ani.

18 Căci dacă moștenirea* ar veni din Lege, nu* mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr'o făgăduință a dat-o lui Avraam.

19 Atunci pentruce este Legea? Ea* a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, pînă cînd avea să vină „Sămînța*“, căreia îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată* prin înger, prin mîna unui mijlocitor*.

20 Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe cînd* Dumnezeu, este unul singur.

21 Atunci oare Legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă* s'ar fi dat o Lege care să poată da viața, într'adevăr, neprihănirea ar veni din Lege.

22 Dar Scriptura a* închis totul* supt păcat, pentruca* făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos.

23 Înainte de venirea credinței, noi eram supt paza Legii, închiși pentru credința care trebuia să fie descoperită.

24 Astfel, Legea* ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca* să fim socotiți neprhăniți prin credință.

25 După ce a venit credința, nu mai sîntem
supt îndrumătorul acesta.
26 Căci toți* sînteți fii ai lui Dumnezeu, prin
credința în Hristos Isus.
27 Toți* cari ați fost botezați pentru Hristos,
v'ați îmbrăcat cu* Hristos.
28 Nu* mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai
este nici rob nici slobod; nu mai este nici
parte bărbătească, nici parte femeiască,
fiindcă toți sînteți una* în Hristos Isus.
29 Și dacă* sînteți ai lui Hristos, sînteți
„sămînța“ lui Avraam, moștenitori* prin
făgăduință.

a v.24 Grecește: pedagog

Capitolul 4

1 Dar cîta vreme moștenitorul este
nevîrstnic, eu spun că nu se deosebește cu
nimic de un rob, măcar că este stăpîn pe tot.
2 Ci este supț epitropi și îngrijitori, pînă la
vremea rînduită de tatăl său.
3 Tot așa și noi, cînd eram nevrîstnici, eram*
supt robia învățăturilor începătoare ale
lumii.
4 Dar cînd* a venit împlinirea vremii,
Dumnezeu a trimes pe Fiul Său, născut* din
femeie*, născut supț Lege,
5 ca să* răsumpere pe cei ce erau supț
Lege, pentru ca* să căpătăm înfierea.
6 Și pentru că sînteți fii, Dumnezeu ne-a
trimes în inimă Duhul* Fiului Său, care
strigă: „Ava“, adică: „Tată!“
7 Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă* ești
fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu.
8 Odinioară, cînd nu cunoșteai* pe
Dumnezeu, erați robiți* celor ce din firea
lor, nu sînt dumnezei.
9 Dar acum, dupăce* ați cunoscut pe
Dumnezeu, sau mai bine zis, dupăce ați fost
cunoscuți de Dumnezeu, cum* vă mai
întoarceți iarăș la acele învățături*
începătoare, slabe și sărăcicioase, căroră

vreți să vă supuneți din nou?
10 Voi păziți zile*, luni, vremi și ani.
11 Mă tem să* nu mă fi ostenit degeaba
pentru voi.
12 Fraților, vă rog să fiți ca mine, căci și eu
sînt ca voi. Nu* mi-ați făcut nicio
nedreptate.
13 Dimpotrivă, știți că*, în neputința trupului
v'am propovăduit Evanghelia pentru întîia*
dată.
14 Și, n'ați arătat nici dispreț, nici desgust
față de ceea ce era o ispită pentru voi în
trupul meu; dimpotrivă, m'ați primit ca* pe
un înger al lui Dumnezeu, ca* pe însuș
Hristos Isus.
15 Unde este dar fericirea voastră? Căci vă
mărturisesc că, dacă ar fi fost cu puțință,
v'ați fi scos pînă și ochii și mi i-ați fi dat.
16 M'am făcut oare vrăjmașul vostru,
pentru că* v'am spus adevărul?
17 Nu cu gînd bun* sînt plini de rîvnă ei
pentru voi, ci vor să vă deslipească de noi,
ca să fiți plini de rîvnă față de ei.
18 Este bine să fii plin de rîvnă totdeauna
pentru bine, nu numai cînd sînt de față la
voi.
19 Copilașii mei*, pentru cari iarăș simt
durerile nașterii, pînă ce va lua Hristos chip
în voi!
20 O, cum aș vrea să fiu acum de față la voi,
și să-mi schimb glasul; căci nu știu ce să mai
cred!
21 Spuneți-mi voi, cari voiți să fiți supț Lege,
n'ascultați voi Legea?
22 Căci este scris că Avraam a avut doi fii:
unul* din roabă, și unul* din femeia
slobodă.
23 Dar cel din roabă s'a* născut în chip
firesc, iar* cel din femeia slobodă s'a născut
prin făgăduință.
24 Lucrurile acestea trebuiesc luate într'alt
înțeles: acestea sînt două legăminte: unul
depe muntele Sinai* naște pentru robie și
este Agar, –

25 căci Agar este muntele Sinai din Arabia; – și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi.

26 Dar Ierusalimul* cel de sus este slobod, și el este mama noastră.

27 Fiindcă este scris: „Bucură-te*, stearpo, care nu naști de loc! Izbucnește de bucurie și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decât copiii celei cu bărbat.“

28 Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sînteți copii* ai făgăduinței.

29 Și cum s'a întîmplat atunci, că cel* ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul tot așa* se întîmplă și acum.

30 Dar ce zice Scriptura*? „Izgonește* pe roabă și pe fiul ei; căci fiul* roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode.“

31 De aceea, fraților, noi nu sîntem copiii celei roabe, ci* ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.

Capitolul 5

1 Rămîneți dar tari*, și nu vă plecați iarăș supt* jugul robiei.

2 Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă* vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.

3 Și mărturisesc iarăș încă odată oricărui om care primește tăierea împrejur, că* este dator să îplinească toată Legea.

4 Voi, cari voți să fiți socotiți neprihăniți prin Lege, v'ați* despărțit de Hristos; ați căzut din* har.

5 Căci noi, prin Duhul, așteptăm* prin credință nădejdea neprihănirii.

6 Căci* în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n'au vreun preț, ci credința* care lucrează prin dragoste.

7 Voi alergați* bine: cine* v'a tăiat calea ca să n'ascultați de adevăr?

8 Înduplecarea aceasta nu vine dela Cel ce*

v'a chemat.

9 Puțin* aluat face să se dospească toată plămădeala.

10 Eu*, cu privire la voi, am, în Domnul, încrederea că nu gîndiți altfel. Dar cel* ce vă tulbură, va* purta osînda, oricine ar fi el.

11 Cît despre mine*, fraților, dacă mai propovăduiesc tăierea împrejur, de ce* mai sînt prigonit? Atunci pricina de poticnire a crucii s'a dus*.

12 Și*, schilodească-se odată cei ce* vă tulbură!

13 Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie. Numai, nu faceți din slobozenie* o pricină ca să trăiți pentru firea pămîntească, ci* slujiți-vă unii altora în dragoste.

14 Căci toată* Legea se cuprinde într'o singură poruncă: „Să* iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.“

15 Dar dacă vă mușcați și vă mîncăți unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții.

16 Zic dar: umblați* cîrmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pămîntești.

17 Căci firea* pămîntească pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pămîntești: sînt lucruri protivnice unele altora, așa că* nu puteți face tot ce voți.

18 Dacă* sînteți călăuziți de Duhul, nu sînteți supt Lege.

19 Și faptele* firii pămîntești sînt cunoscute, și sînt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrînarea,

20 închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mîniile, neînțelegerile, desbinările, certurile de partide,

21 pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei* ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

22 Roadă* Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea*, facerea de bine*,

credincioșia*,
23 blîndeța, înfrînarea poftelor. Împotriva* acestor lucruri nu este lege.

24 Cei ce sînt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit* firea pămîntească împreună cu patimile și poftele ei.

25 Dacă* trăim Duhul, să și umblăm prin Duhul.

26 Să* nu umblăm după o slavă deșartă, întăritîndu-ne unii pe alții, și pizmuindu-ne unii pe alții.

Capitolul 6

1 Fraților, chiar dacă* un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, cari sînteți duhovnicești*, să-l ridicați cu* duhul blîndeței. Și ia seama la tine însuși, ca* să nu fii ispitit și tu.

2 Purtați-vă* sarcinile unii altora, și veți împlini astfel Legea* lui Hristos.

3 Dacă* vreunul crede că este ceva, măcar că nu este nimic*, se înșală singur.

4 Fiecare* să-și cerceteze fapta lui, și atunci va avea cu ce să se laude numai în ce-l privește pe el, și nu* cu privire la alții;

5 căci fiecare* își va purta sarcina lui însuș.

6 Cine* primește învățătura în Cuvînt, să facă parte din toate bunurile lui și celui ce-l învață.

7 Nu* vă înșelați: „Dumnezeu* nu Se lasă să fie batjocorit.“ Ce* samănă omul, aceea va și secera.

8 Cine* samănă în firea lui pămîntească, va secera din firea pămîntească putrezirea; dar cine samănă în Duhul, va secera din Duhul viața vecinică.

9 Să* nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom secera, dacă* nu vom cădea de oboseală.

10 Așa* dar, cît avem prilej, să* facem bine la toți, și mai ales fraților* în credință.

11 Uitați-vă cu ce slove mari v'am scris, cu însăș mîna mea!

12 Toți ceice umblă după plăcerea oamenilor, vă* silesc să primiți tăierea împrejur, numai* ca să nu sufere* ei prigonire pentru Crucea lui Hristos.

13 Căci nici ei, cari au primit tăierea împrejur, nu păzesc Legea; ci voiesc doar ca voi să primiți tăierea împrejur, pentruca să se laude ei cu trupul vostru.

14 În ce mă privește*, departe de mine gîndul să mă laud cu altceva decît cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită* față de mine, și eu față de lume!

15 Căci în* Hristos Isus nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sînt nimic, ci a fi o făptură* nouă.

16 Și* peste toți ceice vor umbla după* dreptarul acesta și peste Israelul* lui Dumnezeu să fie pace și îndurare!

17 De acum încolo nimeni să nu mă mai necăjească, pentrucă port* semnele Domnului Isus pe trupul meu.

18 Fraților, harul* Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.